

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 70. Patris Laynesii Jesuitarum Præpositi oratio circa reformationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

§. LXX.

*Patris Laynesii Jesuitarum Præpositi
oratio circa reformationem.*

Pallav. c. 6. num. 9. In conventu die decima sexta Junii ha-
bito Pater Laynesius supremus Je-
suitarum Moderator inter illos, qui
sententiam suam edicebant, postremus
erat: cum igitur ab aliis prolata con-
futare aggrediretur, quædam inferebat
circa Romanæ Curix emendationem,
& præcipue circa materiam de dispen-
sationibus: Verum Laynesii propositio-
nes pluribus, præcipue vero Gallis, di-
splicebant, adeo, ut ex illis nonnulli
Præsules quædam ab eodem prolata si-
gillatim annotarent, ut de illis postea
agerent, quando suas sententias pro-
mere juberentur: ceterum Laynesius
duas emendationis classes distinxit,
quarum una esset interior tangens ani-
mam, quæ nunquam posset per exce-
sum

guendo, repetens & refutans, quicquid ille pro
Concilii Superioritate dixerat, & subjunxit
esse nonnullos, qui eam opinionem de Superiori-
tate Concilii adeo veram, ac indubitatam credant,
atque illud, Verbum Caro factum est: neque
tamen videre se, quemadmodum ea de re in con-
scientia sua securi esse possint, quibus verbis Lo-
tharingium perstringebat, qui... passim jactaba-
tur ea comparatione usum.

Sæcul XVI.
A.C. 1563.

sum deficere: porro de illa dixit, quod ad eam legum humanarum vis minime perveniat, ac potius petenda veniat a divina gratia, qua pro se quisque conferre operam in animo suo studeret: alteram vero, seu exteriorem afferebat sitam in operibus ad disciplinam, externumque regimen spectantibus, quæ ab humanis sanctionibus normam capit, & versatur in quibusdam exterioribus rebus, quæ per se ipsas bonæ non sunt, sed conducunt ad eas, quæ suapte natura piæ sunt: porro de hac affirmavit, quod quoad illam peccari possit aut deficiendo, aut excedendo, cum eadem sit præscriptum quasi quoddam a prudentia politica medicamentum, cujus oportunitas non dimitatur juxta morbi gravitatem, ac bonam valetudinem ab ægroto multis annis possessam, sed secundum beneficium, quod re ipsa possit illi conferre ejus præsens conditio, & corporis habitudo, cum debeant cunctæ leges charitatis legi cedere: quapropter par esse censebat, ut retineantur, aut relaxentur, aut mutantur, pro eo, quod charitas suadet, ita tamen, ut hæc omnia per legitimam eorum, qui gubernant, auctoritatem fierent.

Præmissis hisce principiis ipsa decreta tum controversa figillatim discutiebatur,

Sæcul. XVI. tiebat, quædam eorum approbando,
 A.C. 1563. alia impugnando.

§. LXXI.

*Laynesii opinio circa Canonem de
 electione Episcoporum.*

Pallav. n. 16. Quod attinebat ad Canonem primum
Rayn. hoc de Episcoporum electione, ita per-
ann. n. 120. orabat: „electio hæc potest duobus mo-
 dis fieri, vel a Clericis, vel a Laicis,
 ita, ut eorum modorum quilibet rur-
 sus dupliciter instituti valeat, atque eo-
 rundem unus a summo Pontifice, aut
 a minoribus Clericis, alter autem
 a Principibus, aut a populis fiat: por-
 ro omnes hujusmodi electiones vitio
 sunt obnoxix, cum electores, utpote
 homines, a peccandi, & errandi pe-
 riculo haud sint immunes, ipsa tamen
 in se spectata melioris est conditionis
 electio, quæ fit a Clericis, eo quod me-
 lius Clerici a Clericis, quam a laicis
 cognoscantur, ac Clericus ratione sta-
 tus majori feratur studio in res Divinas,
 majoremque a Deo afflatum accipiat:
 ceterum inter electiones a Laicis pen-
 dentes, optima censetur illa, quæ a
 Principibus habetur: inter electiones
 autem ab Ecclesiasticis profectas opti-
 ma ducitur ea, quæ fit a supremo Pon-
 tifice, & per Cardinales; verum prout
 ejusmodi electio optima est, cum or-
 dinate